

Arrest

nr. 302 226 van 26 februari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart staatloos en van Palestijnse oorsprong te zijn, op 24 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat N. EL JANATI en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart staatloos en van Palestijnse oorsprong te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 5 augustus 2018 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 17 augustus 2018 om internationale bescherming. Op 26 maart 2019 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nummer X van 13 januari 2020 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing.

1.2. Op 31 augustus 2021 dient verzoeker, zonder België te hebben verlaten, een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 11 oktober 2022 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek

(volgend verzoek). Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Palestijn afkomstig uit Jordanië en een geregistreerd vluchteling van 1948 bij UNRWA. U verklaart dat u in Jordanië problemen kende omwille van een verboden relatie met A(...) al-M(...). Aangezien haar familieleden niet akkoord gingen met deze relatie werd u door hen geviseerd.

Op 16 februari 2018 verliet u Jordanië en reisde u naar Turkije. U vreesde dat de familie van A(...) u daar ook kon bereiken en besloot door te reizen naar Griekenland. Zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen reisde u vervolgens door naar België waar u op 17 augustus 2018 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw eerste verzoek legde u volgende originele documenten voor: uw oud paspoort, identiteitskaart, geboorteakte, UNRWA-kaart, diploma en puntenlijst van de universiteit, diploma's van het instituut en uw middelbare studies, een medisch attest, de oude identiteitskaart van uw vader, de recentste identiteitskaart van uw vader, het paspoort van uw vader, het oude paspoort van uw moeder en uw eigen meest recente paspoort. U legde eveneens een kopie voor van volgende documenten: een foto met A(...), bedreigingen die uw broer op WhatsApp ontvangen zou hebben, een attest betreffende verzoening en documenten van de psycholoog in Jordanië.

Op 27 maart 2019 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 13 januari 2020 in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

U verliet België niet en diende op 31 augustus 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U stelt in het kader van uw tweede verzoek dat u bij uw eerdere verklaringen blijft en voegt hier aan toe dat de familie- en stamleden van A(...) u tot op heden via uw familieleden zouden viseren. Zo zou uw broer van hen dreigementen hebben ontvangen, kwamen ze naar uw wijk, richtten ze vernielingen aan en vielen ze uw broer aan. Op 25 mei 2022 voegde u nog een document van UNRWA (dd. 16/05/2022) toe aan uw administratief dossier.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Uit het attest dat u voorlegde bleek dat u bij het indienen van uw eerste verzoek psychologische problemen kende. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het verleden steunmaatregelen verleend, zo werd er ruimte gelaten om hierover te praten en om eventuele opmerkingen te geven of vragen te stellen. Verder maakten noch u noch uw advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Uit het persoonlijk onderhoud bleek dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikte om uw verklaringen op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. U bleek in staat het gesprek te volgen, u begreep de inhoud van de vragen en de vragen werden herhaald en/of anders omschreven waar dit nodig was. Niets wees er op dat uw toestand tijdens uw persoonlijk onderhoud dermate verstoord was dat het een serene en objectieve behandeling van het dossier onmogelijk maakte. U gaf bovendien zelf aan dat zich op het moment van het persoonlijk onderhoud op het CGVS beter voelde dan ten tijde van de opmaak van de desbetreffende medische attesten.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Uit uw administratief dossier blijkt dat u geen melding meer maakt van psychologische problemen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige procedure. Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle documenten in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door de verzoeker om internationale bescherming worden voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Bij gebrek aan dergelijke elementen kan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk verklaren.

In dit verband dient te worden gewezen op het feit dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het CGVS oordeelde hierbij dat u, aangezien u nooit effectief beroep had gedaan op bijstand van UNRWA, niet onder het toepassingsgebied van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 1D van de Vluchtelingenconventie viel en dat uw verzoek om internationale bescherming bijgevolg onderzocht werd in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Na grondig onderzoek werd er besloten dat u niet aannemelijk kon maken dat u in Jordanië een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie diende te koesteren of dat u er een reëel risico liep op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas en u geen elementen aanbracht waaruit bleek dat er in uw land van herkomst sprake was van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de RvV. U ging niet in cassatieberoep.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behouders voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Uit uw administratief dossier blijkt immers dat u volhardt in uw eerdere verklaringen en dat u enkele blote beweringen aflegt over voorgehouden gebeurtenissen die zouden hebben plaatsgevonden na uw vertrek. Het louter volhouden in ongeloofwaardige bevonden verklaringen volstaat uiteraard niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid te weerleggen. Het afleggen van blote verklaringen die betrekking hebben op voorgehouden gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit iets wat op geen enkele wijze als aangetoond kan worden beschouwd evenmin.

U brengt verder enkel nog een document van UNRWA aan als nieuw element. Ook dit document doet echter geen enkele afbreuk aan de eerdere beslissing van het CGVS en het daaropvolgend arrest van de RvV. Het document stelt enkel dat u in Jordanië geregistreerd was bij UNRWA en dat Palestijnse vluchtelingen die in 1948 naar Jordanië vluchtten geen Jordaans burgerschap verkrijgen maar een tijdelijk Jordaans paspoort. Dit paspoort geeft volgens UNRWA geen toegang tot staatsonderwijs, gezondheidszorg of de Jordaanse arbeidsmarkt op de wijze die Jordaanse staatsburgers wel genieten.

Dient echter te worden opgemerkt dat uw registratie bij UNRWA nooit in twijfel werd getrokken door het CGVS maar dat er enkel werd vastgesteld dat u nooit effectief beroep had gedaan op bijstand van UNRWA. Dit document bevat geen informatie die deze vaststelling kan wijzigen. Wat betreft de mogelijke problemen die houders van een tijdelijk paspoort in Jordanië betreft en die worden vermeldt in het document, dient te worden opgemerkt dat u in het kader van uw eerste verzoek geen melding maakte van dergelijke problemen. De RvV oordeelde in zijn arrest uitdrukkelijk dat u zich met betrekking tot ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet louter beriep op de voorgehouden vervolgingsfeiten die u niet aannemelijk kon maken en u verder geen concrete persoonlijke kenmerken of omstandigheden aantoonde waaruit bleek dat u een reëel risico liep op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon aangezien u doorheen uw opeenvolgende verklaringen geen gewag maakte van dergelijke

problemen die u de laatste jaren in Jordanië gekend zou hebben. U verklaarde in het kader van uw eerste verzoek overigens dat u in Jordanië onderwijs genoot aan staatsscholen, dat u voldoende toegang had tot gezondheidszorg en dat u zowel tijdens als na uw studies werkte.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6, § 3, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 4 en 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 13, 15, 17, 18 en 19 van de richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/33/EU), van de artikelen 4 en 20, vijfde lid, van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van “de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Verzoeker verwijst naar artikel 57/6, § 3, (eerste lid), 5° van de Vreemdelingenwet en stelt dat dit het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) verplicht om in elk afzonderlijk geval te onderzoeken of de door de verzoeker aangevoerde elementen kunnen worden gelijkgesteld met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van die wet, dan wel met onmenselijke of vernederende levensomstandigheden in de zin van artikel 3 van het EVRM. Hij stelt verbaasd te zijn dat de adjunct-commissaris *in casu* besluit dat hij “geen elementen heeft aangevoerd op

grond waarvan de eerdere conclusies in het vorige besluit kunnen worden herzien” en wijst erop dat hij de UNRWA-kaart van zijn familie *“met hem erop”* heeft neergelegd. Hij geeft aan dat hij en zijn gezin bijstand van UNRWA ontvangen hebben en dat hij een aanvullende nota zal indienen met de documenten waaruit dit blijkt. Verzoeker verwijt de adjunct-commissaris dit element niet in aanmerking te hebben genomen en is van oordeel dat een nieuwe *“hoorzitting”* had moeten plaatsvinden gelet op de huidige rechtspraak van *“het ECC”*.

Bovendien erkent het CGVS momenteel de personen die bij UNRWA geregistreerd zijn en die steun van UNRWA ontvangen hebben als vluchteling, zo vervolgt verzoeker, die er verder op wijst dat *“de UNRWA de bevolking momenteel niet in dezelfde mate kan bijstaan”*. Verzoeker citeert vervolgens meerdere bronnen die melding maken van de (financiële) crisissituatie waarin UNRWA zich bevindt. Verzoeker acht het verontrustend dat het CGVS van mening is dat de bijstand van UNRWA in de Gazastrook (*sic*) tot op heden nog steeds doeltreffend is en UNRWA zijn opdracht nog steeds kan vervullen, in de wetenschap dat de door verzoeker in zijn verzoekschrift aangehaalde informatie door het CGVS zelf is verstrekt. Het CGVS heeft volgens verzoeker op geen enkel moment zijn eigen/persoonlijke situatie onderzocht.

Verzoeker verwijst naar meerdere arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en stelt dat de situatie van UNRWA nog steeds niet veranderd is. Het CGVS zou op 13 juli 2021 toegegeven hebben dat het tevergeefs heeft gewacht op een verbetering van de financiële situatie van UNRWA. Verzoeker besluit dat UNRWA momenteel niet in staat is om op doeltreffende wijze hulp te verlenen aan de Palestijnse vluchtelingen.

2.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift voegt verzoeker een fotokopie van zijn UNRWA-kaart (stuk 1), een fotokopie van een attest van registratie bij UNRWA van 16 mei 2022 (stuk 2), het rapport *“UNHCR position on returns to Gaza”* van maart 2022 (stuk 8) en diverse persartikels over de financiële problemen bij UNRWA in de periode eind 2021 – begin 2022 (stukken 3-7 en 9-11).

2.2. Nieuwe elementen

Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij hij een originele vaccinatiekaart (stuk 1) met beëdigde vertaling (stuk 2) voegt.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.1.1. De Raad benadrukt vooreerst dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De aangevoerde schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest mist dan ook juridische grondslag. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.1.2. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet, van artikel 13 van het EVRM, van artikel 24 van het Handvest, van de artikelen 13, 15, 17, 18 en 19 van de richtlijn 2013/33/EU en van de artikelen 4 en 20, vijfde lid van de richtlijn 2011/95/EU, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze artikelen geschonden acht.

2.3.1.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk is omdat hij geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt en het CGVS evenmin over dergelijke elementen beschikt. De adjunct-commissaris overweegt hierbij dat (i) verzoekers eerste verzoek werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, waarbij het CGVS oordeelde dat aangezien verzoeker nooit effectief beroep had gedaan op bijstand van UNRWA, hij niet onder het toepassingsgebied van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, D van het Verdrag van Genève viel en dat zijn verzoek om internationale bescherming bijgevolg onderzocht werd in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarna besloten werd dat er geen geloof kon worden gehecht aan zijn asielaanvraag en hij geen elementen aanbracht waaruit bleek dat er in zijn land van herkomst sprake was van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, welke beslissing in beroep werd bevestigd door de Raad, dat (ii) uit verzoekers administratief dossier blijkt dat hij in het kader van zijn huidig volgend verzoek volhardt in zijn eerdere verklaringen en dat hij enkele blote beweringen aflegt over voorgehouden gebeurtenissen die zouden hebben plaatsgevonden na zijn vertrek, wat niet volstaat om de vastgestelde ongeloofwaardigheid te weerleggen, dat (iii) het document van UNRWA dat verzoeker als nieuw element aanbrengt geen enkele afbreuk doet aan de eerdere beslissing van het CGVS en het daaropvolgende arrest van de Raad, daar zijn registratie bij UNRWA nooit in twijfel werd getrokken door het CGVS maar er enkel werd vastgesteld dat hij nooit effectief beroep had gedaan op bijstand van UNRWA en dit document geen informatie bevat die deze vaststelling kan wijzigen, en dat (iv) waar in voormeld document van UNRWA melding wordt gemaakt van mogelijke problemen voor houders van een tijdelijk paspoort in Jordanië, verzoeker in het kader van zijn eerste verzoek geen melding maakte van dergelijke problemen en overigens verklaarde dat hij in Jordanië onderwijs genoot aan staatscholen, voldoende toegang had tot gezondheidszorg en zowel tijdens als na zijn studies werkte. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (*cf.* RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

2.3.3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de

kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van huidig volgend verzoek om internationale bescherming de beslissing met betrekking tot verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

Er dient te worden vastgesteld dat verzoeker in het kader van zijn huidig (tweede) verzoek om internationale bescherming volhardt in zijn eerdere verklaringen met betrekking tot de problemen die hij in Jordanië zou hebben gekend met de familie van een meisje met wie hij een verboden relatie zou hebben gehad. Verzoeker voegt hieraan toe dat de personen met wie hij problemen heeft hem telefonisch bedreigen via zijn broer, dat zij nog een aantal keer naar de wijk van zijn familie zijn gekomen, dat ze vernielingen hebben aangericht aan het huis van zijn familie en dat ze zijn broer hebben aangevallen toen hij terugkwam van zijn werk (administratief dossier (hierna: AD), stuk 7, 'Deel DVZ', verklaring volgend verzoek, vragen 16, 18-20). Verzoeker legde in het kader van zijn huidig volgend verzoek tevens een document van UNRWA neer (AD, stuk 5, 'Documenten').

Te dezen dient vooreerst te worden herhaald dat zowel de commissaris-generaal als de Raad in het kader van verzoekers eerste verzoek hebben geoordeeld dat aan verzoekers voorgehouden vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht. Deze eerdere beoordeling dient als vaststaand te worden beschouwd en verzoeker doet hieraan geen afbreuk door in het kader van zijn huidig volgend verzoek te volharden in zijn eerdere verklaringen en bijkomende verklaringen af te leggen met betrekking tot voorgehouden gebeurtenissen die louter voortvloeien uit zijn ongeloofwaardig bevonden relaas.

Wat betreft het door verzoeker neergelegde attest van UNRWA van 16 mei 2022 (AD, stuk 5, 'Documenten'), dient in navolging van de adjunct-commissaris te worden opgemerkt dat dit louter kan staven dat verzoeker geregistreerd is bij UNRWA, zoals ook blijkt uit de 'family registration card' die door hem reeds werd voorgelegd in het kader van zijn eerste verzoek en waarvan hij een kopie voegt bij zijn verzoekschrift (stukkenbundel verzoeker, stuk 1). Het feit dat verzoeker in Jordanië geregistreerd is bij UNRWA wordt *in casu* evenwel niet betwist. Zoals terecht in de bestreden beslissing wordt aangestipt, werd door het CGVS in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming wel vastgesteld dat verzoeker nooit effectief beroep had gedaan op de bijstand van UNRWA en bevat voormeld attest geen informatie die deze vaststelling kan wijzigen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in het kader van zijn beroep tegen de weigeringsbeslissing genomen naar aanleiding van zijn eerste verzoek geenszins de vaststelling betwistte dat hij in Jordanië nooit enige hulp of bijstand ontvangen heeft van UNRWA, noch dat hij niet onder het toepassingsgebied van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, D van het Verdrag van Genève viel en dat zijn verzoek om internationale bescherming bijgevolg onderzocht diende te worden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals geschiedde.

Waar verzoeker thans in zijn verzoekschrift voorhoudt dat hij en zijn gezin wél bijstand van UNRWA hebben ontvangen, mag van hem redelijkerwijze worden verwacht dat hij daartoe de nodige bewijskrachtige stukken bijbrengt, *quod non*. Verzoeker legt ter zitting slechts een vaccinatiebewijs met vertaling neer waaruit geenszins kan blijken dat de daarop vermelde vaccinaties werden toegediend door of onder auspiciën van UNRWA. Nergens wordt de organisatie op deze vaccinatiekaart nog maar vermeld, laat staan dat dit document zou kunnen volstaan om aan te tonen dat verzoeker daadwerkelijk de bijstand of hulp van UNRWA genoten heeft (aanvullende nota, stuk 1). Verzoeker brengt hiervan geen andere bewijzen bij en blijft aldus in gebreke zijn beweringen te staven.

Aldus kan verzoeker niet worden bijgetreden in zoverre hij de adjunct-commissaris verwijt met dit element geen rekening te hebben gehouden en van oordeel is dat dit aanleiding diende te geven tot een nieuw persoonlijk onderhoud, temeer daar hij blijkens de stukken in het administratief dossier tijdens zijn gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding heeft gemaakt van het feit dat hij de bijstand van UNRWA zou hebben genoten (AD, stuk 7, 'Deel DVZ', verklaring volgend verzoek). Verzoeker beperkt zich ter terechtzitting tot een loutere bewering waar hij opmerkt dat hij voormelde vaccinatiekaart reeds voorlegde tijdens de administratieve procedure in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, doch dat er toen geen fotokopie van werd genomen.

Gelet op wat voorafgaat, is verzoekers verwijzing naar het beleid van het CGVS ten aanzien van personen die bij UNRWA zijn geregistreerd en die de steun van het agentschap ontvangen, alsook zijn betoog, onder verwijzing naar de door hem gevoegde informatie, dat UNRWA momenteel niet in staat is op doeltreffende wijze hulp te verlenen aan Palestijnse vluchtelingen, *in casu* niet dienstig.

De adjunct-commissaris kan voorts worden gevolgd waar hij in de bestreden beslissing nog het volgende stelt met betrekking tot het door verzoeker neergelegde attest van UNRWA:

“Wat betreft de mogelijke problemen die houders van een tijdelijk paspoort in Jordanië betreft en die worden vermeldt in het document, dient te worden opgemerkt dat u in het kader van uw eerste verzoek geen melding maakte van dergelijke problemen. De RvV oordeelde in zijn arrest uitdrukkelijk dat u zich met betrekking tot ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet louter beriep op de voorgehouden vervolgingsfeiten die u niet aannemelijk kon maken en u verder geen concrete persoonlijke kenmerken of omstandigheden aantoonde waaruit bleek dat u een reëel risico liep op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon aangezien u doorheen uw opeenvolgende verklaringen geen gewag maakte van dergelijke problemen die u de laatste jaren in Jordanië gekend zou hebben. U verklaarde in het kader van uw eerste verzoek overigens dat u in Jordanië onderwijs genoot aan staatsscholen, dat u voldoende toegang had tot gezondheidszorg en dat u zowel tijdens als na uw studies werkte.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door verzoeker geheel ongemoeid worden gelaten in zijn verzoekschrift, door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.4. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Bijgevolg heeft de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

2.3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Te dezen blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidig (volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen behoort overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de adjunct-commissaris. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.6. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT